

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Socialdemokratiet lægger vægt på, at en aftale medfører, at der kommer en væsentlig større andel af værdierne til statskassen, og at den er juridisk holdbar. Det bliver leveret, og derfor skulle det jo så ikke være nogen sag at kunne blive enig om aftalen.

Men jeg bliver alligevel bekymret, når jeg hører hr. Ole Stavad fra Socialdemokratiet begynde at sætte spørgsmålstegn ved de økonomiske gevinster, der er ved aftalen, for så mener jeg, hr. Ole Stavad taler mod bedre vidende. Grunden til, at jeg også bliver bekymret, er, at det får mig til at tænke på, om Socialdemokratiet ønsker at opfinde en knage, så de ikke skal være med i aftalen, for anderledes kan det ikke opfattes.

Når der bliver henvist til, at der ikke er tale om et reelt merprovenu på 31 mia. kr., så læser man ikke hele aftalen, for det fremgår klart af side 19, som hr. Ole Stavad selv henviste til, at beregningseksemplet har haft baggrund i, at man fastsætter den nuværende kulbrintebeskatning til ca. 25 mia. kr.

Alle må vide – især hr. Ole Stavad, og det er derfor, jeg mener, han taler mod bedre vidende – at den nuværende kulbrinteskat aldrig ville give 25 mia. kr. Det, der så står, er, at det tal i øvrigt er sat for højt, og hvis det er for højt sat, så vil det reelle merprovenu være højere, når man sænker den nuværende kulbrinteskat.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak, så er taletiden udløbet, endda til den gode side. Jeg tror, man skal prøve at stille nogle konkrete spørgsmål i starten, for ellers overskriver man taletiden alt for meget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Svend Auken, hvad vi stiller op med den situation, der nu er opstået, en ret fantastisk situation, hvor ordføreren for partiet Venstre tilsyneladende ikke engang vil være med til at afholde en høring.

Jeg ved ikke, om det er, fordi man frygter, at det, man har lavet, ikke kan holde til at blive udsat for en nærmere gennemgang af uvildige juridiske eksperter, men jeg synes i hvert fald, det er helt uheldigt.

Jeg håber da egentlig, ministeren vil tage ordet og tilkendegive, at det i hvert fald ikke er regeringen, der har noget imod, at vi får mulighed for at udspørge uvildige eksperter, og at Folke-

tingets formand også på et selvstændigt grundlag får lejlighed til at vurdere, om det, ministeren er kommet med, kan holde – også i byretten og længere op i retssystemet. Det skulle nødvendigvis med, at det hele til syvende og sidst blev forkastet af Højesteret.

Jeg vil gerne spørge hr. Svend Auken, om ikke det er en særdeles alvorlig situation med de meldinger, som kommer fra partiet Venstre i den her debat.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg skal i modsætning til hr. Auken undlade at kommentere eller søge at give karakterer for det, som hr. Auken siger heroppe fra talerstolen.

Men jeg vil gerne gentage mit spørgsmål til hr. Auken: Hvad er det, der er i vejen med aftalen? Hvor mange procent skat er det, Socialdemokratiet vil have ud af Nordsøen? Hvad er det for nogle værktøjer, der skal tages i anvendelse for at nå det resultat, som Socialdemokratiet åbenbart søger efter?

Er mandatet fra den 20. februar til regeringen ikke godt nok, og er det ikke efterlevet? Det synes jeg hr. Auken skulle søge at give et svar på heroppefra i stedet for at have så travlt med at bruge sin tid på at karakterisere andres udtalelser.

Så har jeg sagt, at Venstre ikke ser noget behov for, at vi laver en høring om det her spørgsmål. Lad mig sige det helt ærligt: Vi ønsker ikke at lægge stemmer til, at oppositionen skal træne den her sag yderligere. Jeg har været fortaler for, at B 7 skulle i Folketingssalen, at vi skulle have en udvalgsbehandling. Jeg har heroppefra sagt, at alle eksperter naturligvis er velkomne til at komme med alle deres kritiske spørgsmål. Så vil vi forholde os til dem, og det står jeg ved.

Kl. 16.50

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

De mere skattemæssige dele af hr. Peter Christensens spørgsmål vil hr. Ole Stavad selvfølgelig have lejlighed til at svare på.

Jeg vil bare sige, at et af de problemer, der er, er, at ingen af os jo kan forudse, hvad der sker om 30 år eller 25 år. Hvis det nu eksempelvis viser sig, at statsandelen ikke bliver over 60, som ministeren har forhandlet sig frem til i god tro, men måske væsentlig lavere, ligesom den er blevet væsentlig lavere i de foregående år i forhold til, hvad vi havde regnet med, så er afsnit 6 så-